





091

SE

35.930



**ΕΥΧΑΙ
ΔΕΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΣΜΑΤΑ
ΑΔΟΜΕΝΑ**

**ΕΙΣ ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**
(Τὰ πλείστα τῆς νέας μεθόδου)

Ἐκδοθέντα ὑπὸ
Β. ΣΕΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων
κατηρτίσω αἶνον. (Δαβὶδ ψαλμ. γ. 2.)



ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ
ΗΓΟΡΑΣΕΝ ΤΗΝ 17 ΜΑΪΟΥ 1978



ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Ο «ΚΑΛΩΣ»
Β. ΣΕΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐπί τῆς δεαρχυρώσεως ὁδοῦ Μαιζώνος καὶ πλατείας Γεωργίου Α'.

1981

091
ΣΕ
25930



Ο ΕΚ ΔΗΠΗΤΣΑΝΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο Ε΄.
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

ΕΥΧΑΙ, ΔΕΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΣΜΑΤΑ

Α Δ Ο Μ Ε Ν Α

ΕΙΣ ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΔΕΙΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Προσευχὴ τῶν Ἑλλ. καὶ Δημοτικῶν Σχολείων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων λεγομένη.

Θεὲ πατέρων καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα τῷ λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπει τὸν κόσμον ἐν ἰσότητι καὶ δικαιοσυνῇ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πρέδρον σοφίαν, καὶ μὴ μὲ ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παιδῶν σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱός τῆς παιδείας σου. Ἀμήν.

1. Βασιλεῦ Οὐράνιε, Περὶ κλήτε τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, ἀγαθὲ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

2. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

3. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

4. Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε ἐπίσκεψαι, καὶ ἴσασε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε ἐλέησον, (τρίς).

5. Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τριάς ἀγίη δός σοι.

Τὸν Σεπτὸν Ἄνκτα ἡμῶν Γεώργιον
Φρούρει Θεέ!

Σ' ὅλας τὰς πράξεις Του δίδε εὐδίδιον!
Καί τοῦτον φώτιζε, ὦ Πλαστουργέ!
Τὴν Βασιλείαν δὲ Αὐτοῦ εὐλόγησον
Θεῖα Τριάς!

Τ' ἀγαθὰ ἅπαντα πρὸς τοῦτον δώρησον,
Κ' ἐπιδαψίλευσον διὰ μιᾶς!
Θεέ, τὸν Θρόνον Του στήριξον! κράτυνον
Σῆ ἀρωγῆ!

Τὴν δ' Ἐπικράτειαν ἔκτεινον πλάτυνον!
Κι' Αὐτὸν τὸ Πνεῦμά Σου ἄς ὀδηγῆ!
Τὴν Σὴν δαψίλευσον εἰς ἡμᾶς πρόνοιαν
Τὴν Θεϊκὴν!

Κ' εἰς πάντας ἐμπνεύσον πλήρη ὁμόνοιαν!
Κι' ἀγάπην, Ὑψιστε; ἀδελφικὴν!

Ἄσμα κατὰ τὴν ἔξοδον ἀδόμενον.

1. Παύει πλέον ἢ μελέτη κι' ὁ κειρὸς τῆς πρασευχῆς,
Ὡρᾷ τῆς ἐξόδου ἦλθε στῶμεν μετὰ προσοχῆς

Δεῦτε ἄγωμεν λοιπὸν
Μὲ τὸ βῆμα τακτικόν,
Ποῦς δεξιὸς μὲ δεξιὸν,
Κι' ἀριστερὸς μὲ ἀριστερόν.

2. Μ' εὐταξίαν καὶ εὐρυθμίαν ἄσωμεν μελωδικά,
Προσαρμόζοντες τὸ βῆμα στὴν φωνὴν ἁρμονικά

Καὶ τὸ βῆμα ἀδελφί,
Θεὰ τις εἶνχι τερπνὴ.
Μᾶς εἴν' ὠρχῆς στολισμὸς,
Ἄπ' ὅλου; δὲ ἐπαινετός.

3. Θησαυρὸς κ' εὐδαιμονίᾳ ἄφρονος παντοτεινῇ,
 Εἶναι μόνῃ ἢ παιδείᾳ, καὶ ἐλπίς πολλὰ τερπνῆ.
 "Οὐτως, ὄντως εὐτυχεῖς
 Εἶναι οἱ φιλομαθεῖς·
 Πρεπόντως εἰν' ἐπαινετοί,
 "Οσοὶ μούσῶν εἰν' ὀπαδοί.
4. "Ολοὶ τοὺς ἐγκωμιάζουσι μὲ ἐγκώμια λαμπρὰ,
 Κ' εὐτυχεῖς τοὺς ὀνομάζουσι, ὧ εὐχάριστος χαρὰ·
 Τῆς παιδείας ἢ σπουδῆ,
 Εἶναι ἀληθῆς τιμῆ,
 Καὶ ἔχει πλῆθος ἀμοιβῶν,
 Ἐνδόξων καὶ παντοτεινῶν.

Μὲ ὄλην τὴν κάρδιαν σου
 Ἀγάπα τὸν Θεόν.
 Κι ἀγάπα τὸν πλησίον σου
 Ὡς ἀγκυρᾶς σαυτὸν.
 Τὸ ἄλφκ βῆτα ἔπειτα
 Πασχίσωμεν πολλὰ,
 Ἐπάνω εἰς τὰς πλάκας μας
 Νὰ γράψωμεν καλὰ.
 Τοῦ οὐρανοῦ μας Πατρός
 Τὴν χάριν τὴν καλὴν
 Πρῶτ' ἐζητήσαμεν θερμῶς
 "Ολοὶ μὲ προσευχὴν.

Καὶ εἶπαμεν τὰς ἐντολάς
 Τὰς δέκα τοῦ Θεοῦ
 "Ω! ἄς φυλάξωμεν αὐτάς
 Ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ.
 Ἄς μᾶς σώσῃ ὁ Θεός,
 Λεῖπει πλέον ὁ καλὸς
 Ποῦ ἐνάρετος καὶ ποῦ
 Εἰν' ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ;
 Οἱ πλησίον δυσεβοῦν
 Μάταια πράγματα λαλοῦν
 Τί ἀκούω πουθενά;
 Χεῖλ' ἡ δόλια κ' αἰτηρὰ.

Ἄδομένη ψόδῃ ὑπὸ τῶν μαθητῶν, πρὸς τὴν Α.

Μ. τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Γεώργιον Α.

1. Λαμπρὲ γόνε τῆς Δαυίας
 Μ' ἀρετὰς πεπρωτισμένε,
 Καὶ μὲ τὸ τῆς εὐνομίας·
 Γάλα ἀνκτηθραμμένε,
2. Ἄπαντες ἀπὸ καρδίας,
 Πρὸς τὸν Ὑψιστον δεήσεις
 Ἀναπέμπομεν μυστικά·
 Ἐπευχόμενοι νὰ ζήσης!

- | | |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <p>3. Εἰς Σὺ ἔχομεν ἐλπίδα,
Πάντες, ὅτι δὲν ἄργήσης,
Τὴν φιλότιμον μὰς Πατρίδα,
Ἰσχυράν νὰ καταστήσης!</p> <p>4. Σὺ δὲ νὰ μὰς ὀδηγήσης,
Εἰς τὴν γῆν τοῦ Βυζαντίου!
Καὶ Ἑλληνικοῦ θὰ στήσης,
Ἐκεῖ θρόνον Βασιλείου!</p> <p>5. Τὴν σημάζων τῶν Ἑλλήνων
Σ' τὸ Βυζάντιον θὰ σήσης!
Καὶ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον
Σ' αὐτὸ θ' ἀντικαταστήσης!</p> <p>6. Σ' τῆς ἀγίας δὲ Σοφίας</p> | <p>Τὸν Ναόν, Σὺ θὲ νὰ στήσης,
Τὸ Σταυρὸν μὲ τὰς ἰδίαις,
Χειρὰς σου χωρὶς ν' ἀργήσης</p> <p>7. Τὸ δὲ ἔθνος ἀνυψόνων,
Εἰς τὴν δόξαν τὴν ἀρχαίαν,
Μέχρι τέλους τῶν αἰώνων,
Θὰ διατηρῆ ἀκμαίαν!</p> <p>8. Ὅθεν ζήθι! κ' εὐδαιμόνει!
Πολυπόθητέ μὰς Ἄναξ!
Κ' εἴθε νὰ κατευσδῶνῃ,
Τὰ Σὰ ἔργα ὁ Παντάναξ,
Ὅθεν ζήθι! κ' εὐδαιμόνει.
Πολυπόθητέ μὰς Ἄναξ.</p> |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφος τοὺς ἄλιεῖς ἀνκδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Ὁ ἥλιος τὸ βῆμα του στὴν δύσιν ὅταν στρέφει
ὀπίσω εἰς τοὺς οὐρανοὺς χρᾶττει χρυσαῖ νέφη
καὶ ὁ φιλότιμος θνητὸς τὸν κόσμον πρὶν ἀφίτη·
φῶς χρεώσται ἀθάνατον ὀπίσω του ν' ἀφίτη.

(Ὁδοιπὸρος Σούτσου.)

Ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως· κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει· ἀλληλούϊα.

Κρίνει τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκεφάντη· καὶ συμπραγμανεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν ἀλληλούϊα.

Ἐνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πληθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῆ ἡ σελήνη· ἀλληλούϊα.

Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν· ἀλληλούϊα.

Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῆ ἐπ' ἄκρων τῶν ὁρέων, ὑπερβῆσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ ἄκρπος αὐτοῦ, καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· ἀλληλούϊα.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἡ ἅν ἡμέρα ἐπικαλεσόμεθα σε· ἀλληλούϊα.

(Δόξα Πατρὶ καὶ υἱῷ. Ἀλληλούϊα, τρίς.)

Πολυχρόνιον ποιῆσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θεοσεβέστατον καὶ φιλόχριστον ἡμῶν Βασιλέα Γεώργιον τὸν πρῶτον σὺν τῇ εὐσεβεστάτῃ Βασιλίσῃ ἡμῶν Ὁλγα, καὶ τοῦ εὐσεβεστάτου διαδόχου αὐτῶν Κωνσταντίου, Κύριε φύλαττε αὐτοὺς εἰς πολλὰ ἔτη. (Τρίς.)

Βλάστημα ἐκ τῆς Ῥωσσίας
Μ' ἀρετὰς διηγήσιμους,
Εἰς τὴν γῆν ὀρθοδοξίας,
Ἦδη μεταφυτευμένον
Ἦ πατρίς Σου Σὲ θαυμάζει,
Ὡς σοφὴν καλὴν καὶ ὠραίαν,
Κ' ἡ Ἑλλάς σου Σὲ κυττάζει
Ὡς Βασιλίσσαν τῆς νέαν!
Χαῖρε τῆς Ῥωσσίας κλάδος,
Χαῖρε Ἀνασσα Ἑλλάδος.

Ὅταν τὸν ἄβρόν σου πᾶδα,
Εἰς τὸ ἔδαφος πατήσης,
Καὶ κατὰ χυτὸν μὲ ῥόδα
Τὴν ὁδὸν περιπατήσης
Μὲ ἀλλαλαγμοὺς τὸ πληθος
Μ' εὐρημίας θέλει τρέχει,
Καὶ τὸ σεβαστὸν Σου στῆθος
Ἦ χάρα θέλει κατέχει,
Χαῖρε τῆς Ῥωσσίας κλάδος,
Χαῖρε Ἀνασσα Ἑλλάδος.

Ἕσθμα ψαλλόμενον εἰς τὰς δημοσίας ἐξετάσεις.

Εἰς τὸ στάδιον τῶν φώτων μᾶς ἀνοίγεται ἄγων,
Τὸν Θεὸν ζητοῦμεν πρῶτον βοηθὸν καὶ ὁδηγόν.

Ἡ ταχύτης τῶν προόδων καθ' ενός μας θὰ δειχθῆ,
Καὶ ὁ ἄξιος τῶν ρόδων τῶν ἐπαίνων θὰ δεχθῆ.
Τῆς μαθήσεως ὁ δρόμος μακρὸς εἶναι καὶ τραχὺς;
Εἰς λειψῶνας φέρει θυῶς ἀνθηροὺς καὶ εὐτυχεῖς.

ΕΤΕΡΟΝ.

Λαμπρὰ σήμερον ἡμέρα ἀνατέλει δι' ἡμᾶς,
Πρόκειται ἀγὼν εἰς δόξαν, εἰς βραβεῖα εἰς τιμὰς.
"Ἄξιοι αὐτῶν φηνῶμεν ὅλοι ὧ συμπαθηταί,
'Αμιλλῶμεν' ὡς μεγάλοι τῆς παιδείας ἐρασταί.
"Ἐχομεν ἀγωνοθέτην τὴν πατρίδα, τοὺς γονεῖς,
Κ' ἄλλον νέον μουσηγέτην, καὶ ἐλπίδας ἀκραιφνεῖς,
"Ἄξιοι αὐτῶν φηνῶμεν κτλ.

Ἡ παιδεία εἶναι δόξα, εἶναι ἀληθὴς τιμὴ,
Εἶναι πλοῦτος, εὐτυχία, ἔνδοξος ἀνταμοιβή.
"Ἄξιοι αὐτῶν φηνῶμεν κτλ.

"Ὅς δειχθῶμεν, ὅτι ὅλοι τῆς παιδείας ἐρασταί
Ἐβμεθα ἀπὸ καρδίας κ' ἔνθερμοι ἀγωνισταί.
"Ἄξιοι αὐτῶν φηνῶμεν κτλ.

Τοὺς προγόνους μας ἐκείνους Ἑλλήνας τοὺς παλαιούς
Ἡ σοφία εἰς τὸν κόσμον εἰδείξ' ὅλους θυμυκτούς.
"Ἄξιοι αὐτῶν φηνῶμεν κτλ.

Εἰς τὴν δόξαν τῶν προγόνων σ' ὅλην των τὴν ἀρετὴν,
Ἡ σοφία θὰ μᾶς φέρῃ ἂν ἀποκτήσωμεν αὐτήν,
"Ἄξιοι αὐτῶν φηνῶμεν κτλ.

Τότε ὄντες φωτισμένοι, ἔνδοξοι καὶ εὐτυχεῖς,
Θὰ φηνῶμεν ὅτ, ἐκείνων εἴμεθ' ἄξιοι κ' ἡμεῖς.
"Ἄξιοι αὐτῶν φηνῶμεν κτλ.

**ᾠδὴ πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Βασιλέως
ἀδομένη ὑπὸ τῶν μαθητῶν.**

Γεώργιε ἀναξ Ἑλλήνων
Ὁ τὸ ἔθνος μας σεμνύνων
Πανταχάθεν ὁ λαός σου
Ὡς πιστὸς ὑπήκοός σου
Τρέχει νὰ σὲ ὑπαντήτη
Τρέχει νὰ σὲ προσκυνήση
Χρέος εὐσεβές νὰ πράξη
Ζῆθι· Βασιλεῦ, νὰ κράξῃ
Χαῖρε Βασιλεῦ Ἑλλάδος.
Χαῖρε σύνθρονε Παλλάδος

Σπεύδουσι μικροὶ μεγάλοι,
Κ' οἱ συμμαθηταὶ καὶ ἄλλοι
Τρέχ' ὁ ἔμπορος προθυμῶς,
Τρέχ' ὁ αὐτῆς σου εὐθύμῶς
Ἐκαστος πολίτης τρέχει,
Τοῦ θιάσου σου μετέχει·
Μ' ἄνη στρώνει τὴν ὁδὸν σου
Κ' εὐλογεῖ τὸν ἐρχομόν σου
Χαῖρε Βασιλεῦ Ἑλλάδος
Χαῖρε σύνθρονε Παλλάδος.

ᾠσμα εὐκτήριον.

Θεὲ τῶν ὄλων, Κύριε δημιουργέ τῶν ὄντων,
Σὺ ὅστις μᾶς κατέταξας εἰς τὴν σειράν τῶν ζώντων·
Σὺ ὅστις μᾶς ἐχάρισας τὸν νοῦν καὶ τὰς αἰσθήσεις,
Ἐδόκησον τῷ θεῷ σου φωτὶ νὰ μᾶς φωτίσης·
Τοὺς ὀφθαλμούς μας ἀνοιξον εἰς γνῶσιν τῆς σοφίας·
Τοὺς πόδας μας κατεύθυνον εἰς κῆπον εὐμαθείας·
Ἀξίωσον τῆς χάριτος ἡμᾶς τῆς οὐρανόου,
Διὰ νὰ διατρέξωμεν τὸν δρόμον τοῦ σταδίου·
Καὶ διὰ νὰ δοξάζωμεν εἰς ὅλην τὴν ζωὴν μας,
Ὡς πλάσματα εὐγνώμονα, τὸν θεὸν ποιητὴν μας·
Ψυχὰι τῶν προπατόρων μας, ὅπου μᾶς ἐφοροῦτε,
Δεχθῆτε τὰς δεήσεις μας καὶ μὴ τὰς παροροῦτε.
Ἐν βλέμμα ῥίψατ' εὐμενῶς εἰς τὴν ἀπλότητά μας,
Μὲ τὴν σιάν σας πατρικῶς ἐπισκιάσατέ μας·
Καὶ εἰς τὸ στάδιον αὐτὸ χειραγωγήσατέ μας,
Ἐμπνεύσατέ μᾶς ἄφεισιν τῆς ἀληθοῦς παιδείας·
Καὶ πνεῦμα ἐπιδόσεως καὶ νοῦν ἐπιμελείας,

Καὶ ἀναδειξάτε ἡμᾶς εἰς πᾶν σοφίας εἶδος
Ἄξιους ἀπογόνους σας τῶν τέκνων τῆς πατρίδος,
Ἀπόλλων Μοῦσαι καὶ Ἑλλάς! προστάται μας δειχθήτε
Πρὸς Ἑλικῶνα βαίνομεν ἐνδυναμώσατέ μας,
Καὶ μεταξὺ τῶν τέκνων σας καταριθμησάτέ μας.

**Ἔσθμα ψαλλόμενον ὑπὸ τῶν μαθητῶν μετὰ τὸ
πέρας τῶν δημοσίων αὐτῶν ἐξετάσεων.**

Παραθωθεῖσῶν, ὦ παῖδες, νῦν τῶν ἐξετάσεων μας,
Κ' εὐχρησθηέντων πάντων ἐκ τῶν ἀποκρίσεων μας,
Χρὸς ἔχομεν, καὶ πάλιν, ὕμνους καὶ δοξολογίας
Ν' ἀναπέμφωμεν ἀπέριους, μετὰ πάσης προθυμίας!
Ὡ Θεέ, τὸ Θεῖον Πνεῦμα τὸ τοῦς ἀλιεῖς φωτίσῃν.
Καὶ πανσόφους διδασκάλους τούτους ἀποκαταστήσῃν,
Κ' εἰς ἡμᾶς, δεόμεθ' σου, Τοῦτο νὰ ἐξαποστέλλῃς,
Κι' ἀφ' ἡμῶν τῶν ἱκετῶν Σου ὡποτε μὴ ἀντικλέλῃς!
Φώτιζε ἡμᾶς πρὸς κτήσιν τῆς ἀληθινῆς σοφίας,
Χορηγῶν εἰς πάντας πνεῦμα εὐσεβοῦς θεογνωσίας!
Ὅπως ζῶντες θεαρέστως πάντοτε Σ' ὕμνολογῶμεν,
Καὶ τὰς θείας ἐντολάς σου ἀκριβῶς διατηρῶμεν!
Πρόσδεξαι, μετ' εὐμενίας, ταύτην μας τὴν ἱκσίαν,
Δίδων εἰς τὸν Ἄνακτά μας διαρκῆ εὐημερίαν!
Τὸ δὲ ἔθνος ἐνισχύων κραταιῶν καὶ μεγαλύνων,
Διαφύλαττε! τὴν τούτου Ἐπικράτειαν ἐκτείνων!
Σ' ἱκετεύομεν πρὸς ταῦτοις καὶ θερμῶς δεόμεθ' σου,
Δὸς εἰς τοῦς ἐξεταστάς μας ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ σου!
Χαριζόμενος εἰς τούτους εὐζῶϊν καὶ ὑγείην,
Κ' εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀπάσας τὴν Σὴν θείαν εὐλογίην!
Σ' τοῦς ἡμῶν δὲ διδασκάλους, τοῦς πρὸς μόρφωσιν μοχθοῦντας
Τοῦ νοῦς καὶ ἠθικοῦ μας, καὶ ἀόκνως προσπαθοῦντας,
Πάρεσχε, δεόμεθ' Σου, ἐντελῆ εὐημερίαν!
Εὐκαρπον ἀναδεικνύων τὴν αὐτῶν διδασκαλίαν!

Ἕσμα τῆς αἰσίας ἐν Ἑλλάδι ἀφέξεως τῆς
Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Α'.

(Κατὰ τὸ μέλος τοῦ «Ἐως πότε ἡ ξένη»)

Ἦ Ἑλλὰς γλυκυτάτη Πατρίς μας
Νέας δόξης ἐπήλθεν αἰὼν!
Σκίρτα! Χαῖρε! Ἐπληρώθη ἡ ἐλπίς μας!
Δοξολόγει τὸν πάντων Θεόν!

Ἦλθε λάμπων ὡς εἰς τῶν ἀστέρων,
Καὶ ὡς ἔαρ γλυκὺ μελιδῶν,
Ὁ Γεώργιος Πρῶτος ἐμφέρων,
Προσδοκίας πολλῶν γενεῶν!

Σ' τὰ Σά στήθη, Πατρίς μας, ἐρρίφθη
Ὡς υἱὸς εἰς ἀγκάλας μητρὸς
Σ' τὰς ἀγκάλας δ' Ἐκκεῖνου τὰ πλήθη,
Ὡς εἰς στήθη φιλάτου Πατρὸς!

Ἦλθε νέος, πλὴν μὲ ἥρωος φρένας,
Νὰ δοξάσῃ τὸ ἔθνος ἡμῶν,
Ὅς τ' εἰς τοῦτο νὰ βλέπῃ πᾶς ἕνας
Μὲ βαθὺν ἔς τὸ εἴης σεβασμόν!

Ἐχει ὄψιν Ἀγγέλου ὁμοῖον,
Κε' ἀγαθότητος πλήρη ψυχὴν,
Ζῆλον μέγαν πρὸς τὴν εὐνομίαν,
Κ' εἰς τοῦ ἔθνους τὴν δόξαν κ' ἰσχύν!

Χαῖρε! χαῖρε! Πατρίς καὶ ἀγάλλου
εἶναι νῦν ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν!
Δόξα μέλλοντος ἡδὴ μεγάλου,
Σ' ἠτοιμάσθη! οὐδεὶς καθ' ἡμῶν!

Ἦ Ἀγγλίξ, Γαλλίξ, Ῥωσσίξ,
Προστασίαν κ' αἰ τρεῖς ἰσχυράν,
Καὶ φιλίξ πιστὴν κάθῃ μία
Ἵπασχέθη εἰς Σὲ σταθεράν

Ὡς χρυσοῦς δ' ἀβραχῶν Σοὶ ἐδόθη
Ἡ Ἐπτάνησος νῦν ἡ χρυσοῦ,
Ἐπειδὴ καὶ ἐκείνη Σ' ἐπόθει.
Ὡς θυγάτηρ ὑπάρχουσα Σῆ !

Ὡ Ἐπτάνησε, χαῖρε ! εὐφραίνου ἢ
Σ τὰς ἀγκάλας Της Σ' ἔχ' ἡ Πατρίς !
Ν' ἀπολαύσῃ τοῦ Σοὶ ποθουμένου
Βασιλεῖκι ἐθέσπισαν τρεῖς !

Συνεδέθη ἡ Τύχ' ἡ δική Σου,
Μὲ τὴν τύχην τῆς φίλης μητρός !
Ὡς ἀρχῆθεν ἐπόθ' ἡ ψυχὴ Σου !
Τῇ δυνάμει Θεοῦ τοῦ Πατρός !

Λαοπρόβλητον νῦν Βασιλέα,
Θεῖα χάριτι, ἔχ' ἡ Πατρίς !
Τῆς προσφέρουν στηρίγματα νέα,
Βασιλεῖκι Προστάτιδες τρεῖς !

Ὡ Θεέ, θεῶν δῶρων μυρία,
Σ τὸν Γεώργιον πέμπον μαζῆ !
Ἐνισχύων τῇ Σῆ βοηθεία
Πλεῖστα ἔτη ἐν δόξῃ νὰ ζῆ !

Περιφρούρει λοιπὸν Πλαστουργέ μας,
Καὶ ὁδήγει κατ' ὅλα Αὐτόν !
Ὅπως λάβωσιν ὅλ' αἱ εὐχαί μας
Πέρας, δόξης καὶ κλέους μεστόν !

Σ' τοῦ Βοσπόρου τὰ πάντερπνα μέρη,
Εἰς τὴν χεῖρ κρατῶν τὸν Σταυρὸν,
Ἐν θριάμβῳ τὸ Ἔθνος νὰ φέρῃ,
Ἀποπέμπων μακρὰν τὸν ἐχθρόν.

Τὸν δὲ Θρόνον Αὐτοῦ ἐκεῖ στήνων,
Καὶ ἀνυψῶνων τὸν Θεῖον Σταυρὸν,
Νὰ δοξάσῃ τὸ Ἔθνος Ἑλλήνων,
Καταστήσῃ αὐτὸ ἰσχυρόν.

Ἐς τὸν Νχὸν τῆς Ἀγίας Σοφίας,
Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ νὰ στηθῇ!
Ἀπ' τὰς χεῖρας Αὐτοῦ τὰς ἰδίας,
Καὶ πᾶς Ἕλληὴν Αὐτὸν ν' ἀσπασθῇ!

**ᾠδὴ ὑποδοχῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως
ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Α'.**

(Κατὰ τὰς εἰς τὴν Ἐπικράτειαν περιόδους Του.)

ὦ παῖδες τῶν Ἑλλήνων,
Μ' ἀνθὴ δαφνῶν καὶ κρίνων
Στρώννοντες τὴν ὁδόν,

Γεώργιον τὸν Πρῶτον,
Δέχθητε μετ' εὐγλώττων
ᾠδῶν καὶ ᾠδῶν!

Ἐς τὰς χεῖρας δὲ κρατοῦντες
Μυρσίνας, καὶ ἀνυμνοῦντες
Τὸν Ἰψίστον Θεόν,

Δεήθητε νὰ ζήσῃ!
Καὶ ν' ἀποκαταστήσῃ
Τὸ Ἕθνος κραταίον!

Ὡς πάλαι τὰ πικιδία
Ἑβραίων μὲ βεβίχ
Δέχθησαν τὸν Χριστὸν,

Δέχθητε καὶ σεῖς τῶρα
Ἐν τῇ πατρῷᾳ χώρᾳ
Ἕθνος τὸν ἐκλεκτόν·

Δέχθητ' Αὐτὸν εὐθύμως,
Ψάλλοντες δημοθύμως,
Ἐναντὶ τοῦ ὠσκανῶ,

Ζῆθι ! ὦ Ἄναξ Ζῆθι !
Κι' ὁμογενῶν τὰ πλῆθῃ
Σῶσον ἀπ' τὰ δεινὰ !

Φυλὰς τὰς τεθλιμμένας,
Ὡς ὑποδουλωμένας
Ἐπὶ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν,
Λύτρωσον θαρρᾶχλέως,
Τὸ πάτριόν των κλέος
Εἰς ταύτας χορηγῶν !

Ἄνάκτησον ταχέως
Τὸ πάτριόν μας κλέος,
Εἰς δοξάν ὁδηγῶν,

Τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων,
Τὸ Κράτος ἐπεκτείνων,
Κι' ἄνθη δαφνῶν τρυγῶν !

Οἱ πρόγονοί μας μ' αἶμα
Ἠγόρασαν τὸ στέμμα
Τὸ Ἀνατολικόν,

Κ' εἰς τὴν Βασιλικὴν Σου
Ἀνήκει κεφαλὴν Σου
Ὡς κληρονομικόν !

Ζῆθι ! καὶ εὐδαιμόνει !
Γεώργ' ἐλπίς μόνη
Ἑλληνικῶν φυλῶν !

Αἴτινες Σ' ἀτενίζου
Καὶ ἀπὸ Σέ ἐλπίζου
Νὰ ἴδωσι καλόν !

Μὲ τὸν Στυρῶν ἔσται χεῖρας,
Ἐπὶ τὸν Βόσπορον ἀγκύρας
Θρόνου Ἑλληνικοῦ

Ῥίπτων, κρήμινι' εὐθέως
Τὰ θέμεθλα γενναίως,
Θρόνου τοῦ Τουρκοῦ.

Καὶ θρόνον Βασιλείου,
Ἐπὶ τοῦ Βυζαντίου
Ἰδρυσον σταθερὸν !

Τὸν Μέγαν Κωνσταντῖνον
Σὺ ἀντικαταστήνων
Ἐαυτὸν, κί' ἀναπληρῶν !

Τριῶς ὑπεργίχ, ἑ
Ἑλλήνων προστασίας,
Τῶν ἀγαθῶν πηγῆ,

Δίδε τῷ Γεωργίῳ
Ἐν ὄλῳ Του τῷ βίῳ
Εὐκλειαν τηλαυγῆ !

Τὴν Σὴν δὲ εὐλογίαν
Κί' ἄκρην εὐημερίαν
Δίδουσα εἰς Αὐτὸν,

Ἐπὶ τὴν Σὴν αἰγίδα
Ἔχει καὶ τὴν Πατρίδα
Ἑλλήνων τῶν πιστῶν !

**Ἄσμα ἕτερον ὑποδοχῆς τοῦ
Βασιλέως ἡμῶν.**

(Κατὰ τὸ μέλος τοῦ «Εὐκλείης ἡμέρα χαίρει»)

Πολυπόθητέ μας Ἄναξ, οἱ λαοὶ Σου μ' εὐφημίας,
Μὲ ἀνέκφραστον χαρὰν τῶν κί' ἀγαλλίαισιν καρδίαις
Τρέχουν νὰ Σ' ὑποδεχῶσι, χρέος ἱερὸν νὰ πράξουν.
Καὶ ὡς ἐκ μιᾶς καρδίας, Ζῆθι ! Βασιλεῦ νὰ κοχξουν;
Τὰ παιδιὰ τῶν μὲ ἄνθη στρώνουσι, Ἄναξ, τὴν ὁδὸν Σου,
Καὶ κορυφάζοντα τὸ Ζῆθι! εὐλογοῦν τὸν ἐρχομὸν Σου.

Μυρσινοφοροῦντα δι' ὕμνους ψάλλουσι μετ' εὐφροσύνης,
Δείγματα χαρῆς μεγάλης, σεβασμοῦ κ' εὐγνωμοσύνης.

Χεῖρας δὲ ἱκετηρίους πρὸς τὸν Οὐρανὸν ὑψοῦντα,
Καὶ τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων ὑπὲρ Σοῦ δοξολογοῦντα

Ἰκετεύουσι νὰ σκέπη ἐν ὑγείᾳ κ' εὐτυχίᾳ,
Σὲ Γεώργιε, παρέχων εἰς Σὲ ἀγαθὰ μυρία!

Ζῆθι! Ποθητὴ ἡμᾶς Ἄναξ, Ζῆθι ἐν εὐδαιμονίᾳ,
Ὅπως τὴν Παιδίδα φέρης ἐν τῇ πρώτῃ Τῆς εὐκλείᾳ!

Λαὲ τῆς Ἑλλάδος χαῖρε! σκίοντα ἐν ἀγαλλιάσει!
Ἐχὼν Ἄνακτα τοιοῦτον, εἶσαι εὐτυχῆς ἐν πᾶσι!

ΕΤΕΡΟΝ.

Ὡς ἄστρον λαμπρὸν νέον
Φῶς πᾶσιν ἐπιχέον.

Ἡ μάλλον ὡς φῶστήρ,

Ὡ Ἄναξ ἀνεφάνης
Καὶ ἐδ' ὅπως ἡμᾶς εὐφράνῃ:
Ὡς χαρμονῆς δοτήρ!

Οἱ πάντες ὁμοθυμῶς
Προστρέχουσιν εὐθόμως.

Νὰ Σὲ ὑποδεχοῦν
Κι' ὄλοι ἀπὸ κροθιάς,
Ζωὴν εὐδαιμονίας

Πλήρη νὰ Σ' εὐχηθοῦν,

Ἀλλήλους συνωθοῦσι,
Νὰ Σὲ ἰδοῦν ποθοῦσι,
Καὶ ὁμοθυμαδὸν.

Ἐμπρὸς Σοῦ νὰ προσπέσουν
Τὸ σέβας τῶν νὰ θέσουν

Ἰπὸ τῶν Σῶν ποδῶν!
Μὲ δάφνας εἰς τὴν χεῖρα,
Σὲ δέχοντ' ὡς σωτῆρα,
Καὶ ἐν μιᾷ φωνῇ,
Τὸν Ὑψίστον δοξάζουν,
Ζῆθι! ὦ Ἄναξ κράζου
Ἑλλάδος χαρμονή!
Τῆς προσφιλοῦς Πατρίδος
Εἶτ' ἀγκυρὰ ἐλπίδος,
Τοῦ Ἔθνους ἡ ψυχὴ!
Στύλος τῆς εὐνομίας,
Πηγὴ εὐημερίας,
Εὐκλείας πάντοχῃ!
Εἰς Σὲ πάντες ἐλπίζουν,
Καὶ σὲ περιστοιχίζουν
Μὲ πίσσιν σταθεράν,
Κ' εἰς ἓν Σου μόνον νεῦμα,
Καὶ ὄλον των τὸ αἷμα
Χύνουσι μὲ χαράν!
Εὐχονται δὲ τὸν Θρόνον
Οὐ μετὰ πολὺν χρόνον,
Τὸν Ὀθωμανικόν,
Ἐνδόξως ν' ἀποκτήσης
Καὶ νὰ τὸν καταστήσης
Θρόνον Ἑλληνικόν!
Ἄγκυρὰ εἶτ' ἐλπίδος
Φυλῆς τῆς Ἑλληνίδος,
Τῆς ὑπὸ Τουρκικὴν
Δουλείαν ὑπαρχούσης
Κκὶ ἀπὸ Σ' ἐλπιζούσης,

Δόξαν προγονικὴν!
Ὅσον κι' ὁ Μαθουσάλας
Νὰ ζήσῃ, καὶ μεγάλας
Ἐν πάσῃ τῇ ζωῇ
Νὰ λάβῃς εὐτυχίας.
Καὶ στύλον εὐνομίας
Νὰ σέχουν οἱ λαοί.
Ζῆθι, λοιπὸν ὦ Ἄναξ,
Καὶ εἴθε ὁ Παντάναξ
Νὰ Σε περιφρουρῇ.
Νὰ ἦναι βοηθὸς Σου,
Εἰς πάντῃ σύμμαχος Σου
· Καὶ νὰ Σε συντηρῇ.

ΕΤΕΡΟΝ.

ὦ ἐκλεκτὲ
Τοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων·
Ἄναξ σεπτὲ
Χαρὰν ὁ ἐπιχύνων,
Διὰ τῆς παρουσίας
Τῆς Σῆς εἰς τὰς καρδίαις
Ἀπάντων, Ζῆθι! Ζῆθι! χαίρων κ' εὐημερῶν!
Ἄναξ ἡμῶν,
Γεώργις, ὁ θέλων
Κ' ἐπιθυμῶν.
Τὸ τῆς Πατρίδος μέλλον
Ἐνδοξον νὰ ὑπάρξῃ
Κι' αὐτὴ νὰ ὑποτάξῃ
Ἀπαντας τοὺς ἐχθροὺς τῆς, με' οὐ πολὺν καιρὸν.

Μετά κοινῆς

Ἀπείρου εὐφροσύνης;

Καὶ χαρμονῆς

Πολλῆς καὶ γηθοσύνης,

ὦ Ἄναξ, ὁ λαός Σου,

Καὶ πᾶς ὑπήκοός Σου,

Τρέχει ζητωκραυγάζων, νὰ σέ ὑποδεχθῆ!

Δάφνας κρατῶν

Ἐ τὰς χεῖρας κ' ἀλαλάζων,

Εὐχαριστῶν

Τὸν Ὑψιστὸν καὶ κρέζων

Ζωὴν νὰ σοὶ παρέχη,

Παντοῦ νὰ σέ συντρέχη,

Νὰ σέ διαφυλάττη καὶ νὰ σέ βοηθῆ!

Εἶσαι φωστήρ,

Εἶσ' ἄγκυρα ἐλπίδος,

Μέλλων Σωτήρ

Φυλῆς τῆς Ἑλληνίδος,

Τῆς ὑπὸ ζυγὸν οὔσης,

Καὶ ἀπὸ Σ' ἐπιζούσας

Τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ της ν' ἀπελευθερωθῆ!

Σὲ θεωρεῖ

Αὐτὴ θερμὸν προστάτην,

Κ' ἐκ Σοῦ θαρρῆεῖ

Νὰ λάβῃ πληρεστάτην

Ἐν τάχ' ἐλευθερίαν

Διηνεκῆ, τελείαν,

Κ' ἐλπίζει ὅτ' ἐν τάχει ταύτης ὀ' ἀξιωθῆ!

Ζῆθι! λοιπὸν

ὦ Ἄναξ, κ' εὐδαιμόνει!

Τῆς κοινῆς ὦν

Εὐελείας ἐλπίς μόνη,

Κ' ὁ Ὑψιστος νὰ σκέπη
Σὲ καὶ νὰ ἐπιβλέπη,
Νὰ Σὲ δικφυλάκῃ καὶ νὰ Σὲ εὐλογῇ!
Νὰ Σὲ φρουρῇ!
Νὰ Σοῦ χαρίζ' ὑγείαν!
Νὰ συντηρῇ!
Σὲ εἰς εὐημερίαν!
Νὰ ἦναι βοηθός Σου!
Εἰς πάντῃ σύμμαχός Σου,
Κ' εἰς ὅλα Σου τὰ ἔργα νὰ Σὲ καθοδηγῇ.

**Ἄσμα· κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν μαθητῶν
εἰς τὸ Σχολεῖον ἀδόμενον ὑπ' αὐτῶν.**

Στὸ σχολεῖον θὰ ἐμβῶμεν, ἔλα ἄς ἀραδιασθῶμεν,
Καὶ μὲ τάξιν προπατοῦντες στὰ θρανία καθεσθῶμεν·
Τὰ μικρὰ παιδιὰ θὰ μάθουν ὅτι θὰ τὰ ὠφελήσῃ,
Ὑστερον εἰς τὴν ζωὴν των ἔχει καὶ νὰ τὰ τιμήσῃ·
Τὸ παιδί, ὅταν ἤξεύρῃ ἐλευθέρως νὰ διαβάζῃ,
Οἱ γονεῖς τὸ ἀγαπῶσι καὶ ὁ κόσμος τὸ θαυμάζει·
Κ' ὅταν μάθῃ καὶ νὰ γράφῃ νὰ μετρᾷ νὰ λογαριάζῃ
Τότε πλιά κανεὶς μεγάλος παιδί δὲν θὰ τ' ὀνομάζῃ·
Ὑστερον ἀπὸ ὀλίγον νά! τὸ μάθημα θ' ἀρχίσῃ,
Τ' ἔσματοντά μας θέλουν παύσει, καὶ καθ' εἷς ἄς σιωπήσῃ.

ΕΤΕΡΟΝ.

Προσκύνει σέβου τὸν Θεὸν καὶ τίμα τοὺς γονεῖς σου,
Ἀγάπα τοὺς ὁμοίους σου καὶ τοὺς ὁμογενεῖς σου·

Λέγ' ὁ Θεὸς εὖ σὺ μισεῖς ἑτέρῳ μὴ ποιήσης».·
"Ἄν θέλῃς νὰ μὴ σ' ἀδικοῦν, ποτὲ μὴ ἀδικήσῃς".
Ἐπιμελοῦ κοπιάζε ἐν ὄσῳ εἶσαι νέος,
Διὰ νὰ μὴ μετανοῆς τὸ ὕστερον ματαίως·
Ἡ ἐπιμέλεια νικᾷ ὅλας τὰς δυσκολίας,
Καὶ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς δρόμον εὐτυχίας,
Ἡ δὲ ἀμέλεια γεννᾷ παντοῖα κακῶν εἶδη,
Πτωχεῖαν, καταφρόνησιν καὶ ἀτιμίαν δίδει·
Ὁ πλοῦτος χωρὶς μάθησιν εἶναι φθορᾶς αἰτία,
Πρῶτον ἀπ' ὅλα τ' ἀγαθὰ ὑπάρχει ἡ παιδεία·
Ὁ ἀμαθὴς ἀπὸ τυφλὸν δικφορὰν δὲν ἔχει,
Ἐν ᾧ θαρρῆε ὅτ' εὐτυχεῖ εἰς τὴν φθορὰν τοῦ τρέχει·
Ἰσότημοι οἱ ἄνθρωποι κ' ἐλεύθεροι γεννῶνται,
Καὶ διὰ μόνην ἀρετὴν πρέπει νὰ προτιμῶνται·
Χάριν ποτὲ μὴ λησμονῆς, κακὸν μὴ ἐνθυμῆσαι,
Δίδε καλὸν ἀντὶ κακοῦ, καὶ οὕτως ἐκδικεῖσαι.
Τοὺς ἄλλους μὴ κατηγορεῖς, τὸν ἑαυτὸν σου κρῖναι,
"Ἄν θέλῃς νὰ σὲ συγχωροῦν εἰς εὐπλαγχχίαν κλῖνε·
Πιστὸς εἰς τὴν πατρίδα σου, πιστὸς εἰς τὴν θρησκείαν,
Πιστὸς εἰς τὴν συγγένειαν, τὸν νόμον, τὴν φιλίαν.
Φιλάνθρωπος ἐπιμελής καὶ φρόνιμος ἂν ᾦσαι,
Ὡς κ' οἱ ἐχθροὶ σου σὲ τιμοῦν, κενένα δὲν φοβεῖται.

ΕΤΕΡΟΝ.

Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ὑπὲρ σοῦ ὄλ' ἡ Ἑλλάς,
Μέ χαρὰν ἐκπέμπει, ἀνκξ, πρὸς τὸν Ὑψιστον εὐχὰς·
Ἄλλ' αἱ κόραι Ἑλικῶνος ἀπ' τὰ ὕψη Παρνασσοῦ,
Μόναι δύνανται ἀξίως εἰς τὰς ὄχθας Ἰλίουσῶ.

Εἰς τοὺς πόδας τοῦ σου θρόνου νὰ τονίσωσιν ᾠδὴν,
Καὶ θὰ ψάλλωσιν εὐρύθμως εἰς αὐτὴν τὴν ἑορτὴν
Νέκ θεία ἄρμονία, παραστάτις τῶν Μουσῶν,
Σὺ ἀνάπεμψον εὐχὴν μας, ἔλθε κράζε μεθ' ἡμῶν.
Βασιλεῦ τῶν βασιλέων, σὺ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν !
Σκέπε ΓΕΩΡΓΙΟΝ τὸν πρῶτον βασιλέα ποθητόν.
Χάρισε ζωὴν κ' ὑγείην εἰς τὸν ἀνακτα ἡμῶν,
Κ' εἰς τὸν ὑψηλὸν του θρόνον δόξης στάδιον λαμπρόν.

1 Καιρός! τὸ χρέος μᾶς καλεῖ!
 Καιρός, ὦ τέκνα τῆς πατρίδος!
 Περίξ ἡμῶν χρυσῆς ἐλπίδος
 Ἄκτις φωτοβολεῖ,
 Καὶ πρὸς τὸ φῶς ὀδεύει
 Πᾶν γένος καὶ φυλὴ.
 Ἐμπρὸς νεότης τῶν γραμμάτων.
 Ἄγων εὐλογητῶν καμμάτων
 Ἠνέωκτε λαμπρὸς
 Τὰς βίβλους μας καὶ ἔμπρὸς.

2 Ἡ γνῶσις καὶ ἡ ἀρετὴ
 Εἶναι τὸ γέρας τῶν ἀξίων,
 καλὸν τὸ θήραμα καὶ θεῖον,
 Ἡ πίστις τ' ἀπαιτεῖ.
 Καὶ ἡ ἐλπίς ὡς στυλὸς
 Πυρὸς μᾶς ὀδηγεῖ.
 Χωρῶμεν σπουδατικὴ ἐν τάξει.
 Τὸ χρέος ἕκαστος ἅς πράξῃ
 Γενναίως καὶ λαμπρῶς.
 Τὰς βίβλους μας καὶ ἔμπρὸς!

3 Εἰς τὴν Σχολὴν εἰς τὸν Ναόν
Εἶναι ζωὴ μας ἡ θρησκεία,
Ἄλλ' εἶναι ἐπίσης ἡ παιδεία
Ακτρεΐα εἰς Θεόν,
Ἄμφοτερ' εὐτυχοῦσαι
Τὸ μέλλον τῶν λαῶν
Προγόνων παῖδες πανσεβάστων
Ζηλώσωμεν τὰς ἀρετὰς των,
Ἀθλήσωμεν λαμπρῶς
Τὰς βίβλους μας κι' ἐμπρός!

4 Μή! Μή! τὸν στέφχιον ἡμῶν
Φυλὴ καμμικία μᾶς ἀρπάσῃ,
Αἰσχρὸν τὸν Ἑλληνα γὰρ φήσατῃ
Ὁ ξένος προχωρῶν.
Εἰς τὴν ὁδὸν τῶν φῶτων.
Καὶ τῶν ἐπιστημῶν.
Αἰδῶς ἀπόγονοί Ὀμηρῶν
Τιμῆσωμεν πατρῶιον κλῆρον,
Πρωτεύσωμεν λαμπρῶς
Τὰς βίβλους μας κι' ἐμπρός.

Ο ΚΛΕΠΤΗΣ (1)

Μαθύρ' εἶν' ἡ νύκτα 'ς τὰ βουνά,
'Σ τοὺς βράχους πέφτει χιόνι,
'Σ τὰ ἄγρια 'ς τὰ σκοτεινά,
'Σ τὰς τραχῆς πέτρες 'ς τὰ στενά,
'Ο κλέπτης ξεσπαθώνει.

(1) Κλέπται ὀνομάζοντο πρὶν τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας οἱ φιλελεύθεροι ἀρματωλοί.

Ἵς τὸ δεξιὸν χεῖρὶ τὸ γυμνὸν
Βαστᾶ ἀστροπελέκι
Παλλάτι ἔχει τὸ βουνὸν,
Καὶ στέπασμα τὸν οὐρανὸν,
Κ' ἐλπὶδα τὸ τουφέκι.

Φεύγουν οἱ τύραννοι χλωμοὶ
Τὸ μαῦρο του μαχαίρι
Μ' ἰδρῶτα βρέχει τὸ ψωμί,
Ξέρει νὰ ζήσῃ μὲ τιμῆν,
Καὶ νὰ πεθάνῃ ξέρει.

Τὸν κόσμ' ὁ δόλος διοικεῖ
Κ' ἄδικοι εἰμαρμένη.
Τὰ πλούτη ἔχουν οἱ κακοὶ,
Κ' ἐδῶ ἔς τοὺς βράχους κατοικεῖ
Ἡ ἀρετὴ κρυμμένη.

Μεγάλοι ἔμποροι πωλοῦν
Τὰ ἔθνη ὅσων κοπάδι.
Τὴν γῆν προδίδουν καὶ γελοῦν
Ἐδ' ἔμως ἄρματα λαλοῦν
Ἵς τ' ἀπάτητα λαγαράδι.

Πήγαινε φίλα τὴν ποδιὰ
Ποῦ δούλοι προσκυνοῦνε.
Ἐδῶ ἔς τὰ πράσινα κλαδιὰ
Μὲν τὸ σπαθὶ τοὺς τὰ παιδιὰ
Καὶ τὸν σταυρὸν φιλοῦνε.

Μητέρας κλαῖς ; ἀναχωρῶ,
Νὰ μ' εὐχρηθῆς γυρεύω,
Ἐνα παιδί σὲ ὑστερῶ,
Ὅμως νὰ ζήσω δὲν ἔμπρησ
Ἄν ζῶ γιὰ νὰ δουλεύω.

Μὴ κλαῖτε μάτῃ γαλανά,
Φωστῆρες ποῦ ἀρέσω,
Τὸ δάκρυό σας μὲ πλυνῶ,
Ἐλεύθερος ζῶ 'ς τὰ βουνά,
Κ' ἐλεύθερος θά πέσω.

Βαργιὰ, βαργιὰ βοτῆ ἡ γῆ,
Ἐνα τουρέμι πέφτε:
Παντοῦ τρομάρα καὶ σφαγή.
Ἐδῶ φυγὴ κ' ἐκεῖ πληγή.
Ἐσκότωσαν τὸν κλέφτη.

Σύντροφοι ἄσκεποι πεζοί
Τὸν φέρουν λυπημένοι.
Καὶ τραγωδοῦν ὅλοι μαζῆ,
σ' Ἐλεύθερος ὁ κλέφτης ζῆ,
Κ' ἐλεύθερος πεθαίνει.

Τὸ τριαντάφυλλον.

Τριαντάφυλλο κλειστό
εἶδ' ἓνα παιδάκι,
ἦταν τόσο γελαστό,
χαρωπὸ καὶ μυριστὸ
τὸ τριανταφυλλάκι·
νέο τριαντάφυλλο!
τριανταφυλλάκι!
Ἄχ, λουλουδι προφαντὸ,
εἶπε τὸ παιδάκι,
θὰ σὲ κόψω, δὲν ἐλατῶ.
Ἄν με κόψῃς, σοῦ κεντῶ

τὸ μικρὸ χερᾶκι.
Εἶπε τὸ τριαντάφυλλο,
τὸ τριανταφυλλάκι.
Ἐσκαρδίζεσαι, γελᾷ
τὸ τρελλὸ παιδάκι.
Τὸ τραβᾷ, τὸ ξεκολλᾷ·
Τί ἀγκάθια τί πολλὰ,
᾿ς τὸ μικρὸ χερᾶκι!
"Α, κακὸ τριαντάφυλλο!
"Αχ, τριανταφυλλάκι!



Ὁ νεοσύλλεκτος.

Ὁ καλὸς ὁ στρατιώτης,
πρέπει νᾶχη στὸ πλευρὸ
τὸ τουφέκι του ἐν πρώτοις
καὶ γεμάτο καὶ γερό.

Νεοσύλλεκτο παιδί
᾿ς τ' ἄλογό του τραγουδεῖ,
χόπ χόπ χόπ, χόπ χόπ χόπ,
ἔππε, τρέχα γκαλόπ.

Νεοσύλλεκτο παιδί
᾿ς τ' ἄλογό του τραγουδεῖ:
ἔππε, τρέχα ἔππε, τρέχα τὸ γκαλόπ,
χόπ χόπ χόπ, χόπ χόπ χόπ,
τὸ γκαλόπ.

Πρέπει νᾶχη κρεμασμένο
κ' ἓνα κοπτερὸ σπαθί
ποῦ μὴ μέρν γυμνωμένο
᾿ς ἓνα στήθος νὰ χωθῆ.
Νεοσύλλεκτο παιδί κ.τ.λ.

Ἴππον μ' ἐλαφρὰ ποδάρικ,
δυὸ σπηρούνια νὰ κεντοῦν
καὶ λουριὰ καὶ χαλινάργια,
ἴσάν πετᾶ, νὰ τὸν κρατοῦν.
Νεοσύλλεκτο παιδί κ.τ.λ.

Πρέπει πάντα στηλωμένο
τὸ κεφάλι νὰ κρατῆ
τὸ μουστάκι του στριμμένο
καὶ τὴν μέσην του σφικτή.
Νεοσύλλεκτο παιδί κ.τ.λ.

Πλὴν ὁ ἥρως πρέπει νᾶχη
πρῶτ' ἀπ' ὄλα μὲν καρδιά.
ἄλλως, ἄλλως, εἰς τὴν μάχη
τὸν γελοῦν καὶ τὰ παιδιὰ κ.τ.λ.

Ἡ Κρήτη.

Ἄπο φλόγα ἀναμμένο
τὸ ἀθάνατο νησί
Κι' εἰς τὸ αἶμα βουτημένο
εἰς τοὺς βράχους πολεμεῖ.

Εἰς τὴν Κρήτην ἀν ἀνθίσῃ
Ἢ ἐλεύθερη μυρτιά
Καὶ ὁ Τοῦρκος ὡς θερίσῃ
Γέρου; κόρες καὶ παιδιὰ.

Ἄν ἐπλάκωσε τ' Ἀρχάδι
Ὅλα στάκτη καὶ ῥημάξ.

Ἐχορτάσαμεν τὸν ἄδη
Ἀπὸ Τούρκικα κορμιὰ.

Ἄς μᾶς φέρουν τ' ἄρματα μας
Τὴν ἐλεύθερη ζωὴ
Κι' ἄς πεθάνουν τὰ παιδιὰ μας
Καὶ γυναῖκες γιὰ ψωμί.

Ἐγκώμιον εἰς τὴν πατρίδα.

Γιὰ σέ ἐγεννήθην θερμὸς καὶ πιστὸς
πατρὶς ἡρώων μήτηρ,
πατρὶς μεγαλουργός. (δίσ.)

Ὡς ἄστρον φασφόρον
ἐν μέσῳ νυκτὸς
ἐφώτιζες τὸν κόσμον
διὰ πολλοῦ φωτὸς. (δίσ.)

Τὰ στίφη δαμάζει
χιλιάδων ἐχθρῶν
ὡς ὄπλον τὰς ιδέας
προτείνει φοθερόν. (δίσ.)

Κι' ἐγὼ νὰ λατρεύω
φιλότατη πατρὶς
Κι' εὐχομαι ἐκ καρδίας
πάλιν νὰ δοξασθῆς. (δίσ.)

Ὁ Ἕλληνα δὲν θέλει
τὸν κόσμον νὰ ζῆ
ἀν δὲν ἔχη τὴν νίκην
μὲ ταύτην νὰ χορῆ. (δίσ.)

Τὸ ἐκκλησάκι.

Εἰς τὸ βουνὸν ἴψηλά ἐκεῖ,
εἴν' ἐκκλησιὰ ἐρημικὴ,
τὸ σήμαντρόν τ'ης δὲν κτυπᾷ
δὲν ἔχει Ψάλτ' οὐδὲ Παπᾶ
(καὶ πάλιν τὸ σήμαντρόν τ'ης δὲν κτυπᾷ κτλ.)

Ἐνα κανδηλί θαυπερὸ,
καὶ ἓνα πέτρινο Σταυρὸ,
ἔχει στολίδι μοναχὸ,
τὸ ἐκκλησάκι τὸ φτωχό.
(ἔχει στολίδι μοναχὸ κτλ.)

Ἄλλ' ὁ διαβάτης σὰν περνᾷ,
στέκεται καὶ τὸ πρόσκυνθ,
καὶ μὲ εὐλάβεια πολλή,
τὸν ἄσπρον τοῦ Σταυρὸν φιλεῖ
(καὶ μὲ εὐλάβεια πολλή κτλ.)

Ἐπάνω 'ς τὸν σταυρὸν ἐκεῖ,
εἶναι εἰκόνα μυστικὴ,
μ' αἶμα τὴν ἔγραψ' ὁ Θεὸς,
καὶ τὴν λατρεύει ὁ λὸς.
(μὲ αἶμα τὴν ἔγραψ' κτλ.)



Τιμᾶται λεπτ, 40.





